

Веретено

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Стрільчастий день, прозорий холод
і вся невпійманість краси.
Широко креслиш пісні коло.
Ех, пахне ранок. Срібло й синь.

Душа острунена й зелена.
Сміється сніг, сміюся я.
Червоним сонця веретеном
закрутить молоде хлоп'я.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/vereteno